

rajo mostnino na zidanem mostu plačevati, ako se ne peljejo na lojtrah na svoje posestvo, čeravno leži na mestni zemlji. Odbor je enoglasno to pritožbo pravično spoznal *) in obžaloval, da se ravno tistim posestnikom kmetovanje ovéra, ki celimu mestu v prid zemljiša na močirnim mahu s tolikimi stroški obdelujejo, kakor gotovo nikjer drugod, — ter je sklenul to pritožbo vis. deželniemu poglavarstvu z živo prošnjo predložiti: naj bi jo blagovolilo vis. ministerstvu denarstva podati, da se imenovana mostnina za posestnike iz mesta odpravi; mestna kasa pa je pri volji, zidani most, kadar bo potreba, popravljati. — Dalje je sklenul odbor vis. deželniemu poglavarstvu prošnjo predložiti: naj bi se cestnina v Kravji Dolini odpravila, ker cesta od broda pri Savi v Dolu noter do Št. Peterskiga predmestja ni cesarska cesta; vizvedenje tega pa naj vis. deželno poglavarstvo določi preiskavno komisijo. Če cesta ni cesarska, ne gré tedaj mostnine odrajtovati; in ker se sedaj stroški za popravilo ceste po Št. Peterškem predmestju iz cesarske kase plačujejo, hoče prihodnjič mesto to reč prevzeti, ako se mostnina odpravi. — Dalje je bilo sklenjeno, stroške, ktere bojo letos pasje zadeve mestni kasi prizadjale, na lastnike psov razdeliti; po tem pride za vsaciga psa letos 40 krajc. plačati; vsak lastnik bo tedaj mogel 40 krajc. odrajtati, in ko to pšnino odraja, prejme kositarjasto marko, ktera se psu na vratnik pripné in je konjedercu znamenje, da je pšnina odrajtana; če brez te marke ali brez torbe (ktero morajo psi na ulicah po ukazu vis. deželniga poglavarstva prihodnjič zmiraj imeti) konjederc komú psa vzame, ga bo zamogel o 3 dneh pri konjedercu scer rešiti, pa 1 fl. za rešitev plačati; ta denar pride tudi v pasjo kaso, iz ktere bo konjederc za 2 hlapca, ki imata pse loviti, vsako leto 120 fl. dobival. Magistratu je oznanjenih sedaj 538 psov, ki so v Ljubljani, — pa jih je gotovo več.

Iz Ljubljane. Magistrat je te dni veselo novico Ljubljancem naznanil, da letos ne potrebuje nobeniga rekruta, ker število tistih 40 novincov, ki jih je imelo letos Ljubljansko mesto odrajtati, je dopolnjeno s prostovoljci in pa tistimi, ki jih je magistrat že poprej oddal. Tudi za prihodnje leto jih ima že 36 na dobro, večidel prostovoljcev, kar je očitno znamenje, da Ljubljancem ni treba s silo v vojaški stan goniti, ampak da je dosti taci, ki prostovoljno radi grejo.

Iz Ljubljane. Pretekli četrtek opoldne je tukajšna streliška družba s spodobno slovesnostjo vverstila podobo svojiga bivšiga vodja, gosp. Janeza Baumgartner-ja podobam poprejšnjih vodjev tega mestianskiga društva, ktero po rajncim mnogozaslužnim mestnim poglavarju g. Janezu Hradecki-tu smerti rešeno se je poslednji čas spet prav čversto oživilo. Kakor je pri vsih mestnih napravah g. Baumgartner vselej eden izmed prvih djanskih pripomočnikov, tako si je tudi za streliško društvo po vsi svoji moči prizadeval. Da bi se tedaj njega podoba vredno vverstila njegovim prednikom, jo je sedanji nadčelnik strelcev g. Anton Galle po našim umetniku g. Stroj-u lično napraviti dal, in na Marie oznanjenja praznik se je vpričo mnogih družbinikov vverstila podobam poprejšnjih vodjev v dvorani strelišča, pri kateri priliki je njegov naslednik, sedanji vodja tega društva g. Miha Ambrož besedo poprijel in v kratkim pa serčnim govoru spominek postavil verlimu možu. — Gosp. dr. Tušar, dosihmal začasni gimnazialni učenik v Ljubljani, je za praviga učenika poterjen.

Novičar iz mnogih krajev.

Po cesarskim sklepu od 13. marca se imajo noter do nove županijske postave volitve županov na deželi okrajnim poglavarstvom, v mestih pa kresijnim ali deželnim poglavarstvom v poterjenje predložiti razuntistih, ktere imajo cesar sami poterditi. — 29. marca je bilo na Dunaji spet za 5 milionov gold. obrestnih bankovcov državne zaloge očitno sožganih. — Iz Dunaja se piše, da bankovci državniga zaklada po 10 gold. pridejo konec tega leta ob veljavnost. — Dunajske novice pišejo, da vés tisti strah, ki so ga imele austrianske fabrike in obertnije zavolj noviga cola, po kterim so mislile, da bo privrélo berž na kupe ptujiga blaga iz vnanjih dežel, je dosihmal čisto prazin strah. — Pot za železnico iz Marburga v Celjovec bojo začeli prihodnji mesec zaznamovati. — V Gradcu je dala unidan policija nekiga 46 let stariga človeka zapreti, ki je že 30 let v ječah preživel. — Na Dunaji so za povodnjence mnogih dežel lanskiga leta dosihmal nabrali 16.364 fl. — Dunajska živinozdravilska učilnica pride pod vodstvo vojaškiga ministerstva. — Generalvikár škofa iz Indiane v severni Ameriki, rojen Štajarc, je došel v Austrio po katoljske duhovne za imenovano škofijo. — V nasim cesarstvu je zdaj 20 kmetijskih družb, ki imajo pa mnogo podružnic. Na celem Nemškem pa je zdaj čez 1000 kmetijskih družb. — Veliko se je jelo govoriti o napravi telegrafa iz Europe v Ameriko in prekopu medmorja Suez-a. Ker pa rudeče morje veliko sežnjevisokeje stoji kakor srednje morje, bi se morale zatvornice v prekopu napraviti, ker bi sicer rudeče morje v srednje naglo derlo, in Bog vé kakošne premembe napravilo. — Na Francoskim zapové nov ukaz predsednika, da imajo prihodnjič vse vladne reči v rokah ministerstva biti, deželne in srenjske gospodarske reči pa se imajo v oblast prefektam ali deželnim poglavarjem dati. — Unidan so zaperli v Parizu mnogo Ogrov in Nemcov, ki so v neki kavarnici shod imeli v zadevah prihodnjih prekucij. — Gnjilina krompirja je prignala ljudi na mnoge namestnike misliti. Tako priporoča nek časnik, naj bi se tistiga laškiga bôba poprijeli, ki se poroto imenuje, kteriga južni Amerikanci celo leto vsak dan vživajo in je prijetna in tečna jed; ta bob raste povsod rad in je sila rodoviten. (Kaj pa naš bob, ali je prav, da smo ga tako zanemarili? menimo, da ni prav). — V spodnji Austrii bojo letos večji kmetovavci manj krompirja sadili, ker se gnjiline bojé; bolj bojo pa za korenje, repo in zelje skerbili. — Na vso moč priporoča g. Jož. W. Flemming, c. k. davkini vradnik na Ogerskim, sibirsko repo, ktera se na nar slabji zemlji dobro obnaša in je tečen živež; séme se dobí dober kup pri Karlnu Römer-ju, tergovcu s semeni v Presburgu. — Kakošni sovražniki kristjanske vére so Turki, se vidi iz sledeče nesramne prigodbe, ki se Teržaškemu časniku piše: 22. svečana so praznovali ondašnji kristjani v Prevezi praznik svetnika Charalamposa; med tem vdari strela v neko turško cerkev (mošeó), da deloma pogori. To je razkačilo že dolgo zadrževano jezo Turkov, da so zgrabili velik križ s podobo sv. odrešenika, ga namazali z mnogo nesnago, v blato vergli, in vsakiga memogredočiga kristjana primorali, da ga je mogel z nogama potaptati in na-nj pljuniti. Angleški konsul g. Skuter je bil prvi, ki je to nesramno hudobijo zapazil in se berž s pritožbo podal k Turški vladi, v kateri je terjal, naj se tako grozno razžaljenje vsiga kristjanstva spodobno kaznuje. Kaj se je potem zgodilo, se še ne vé.

*) Cesar so tudi že »Novice« omenile v 11. in 13. listu. Vred.